

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ของ ผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

Factors Affecting Financial Statement Management for Resort and Homestay Accommodation Businesses of Entrepreneurs in Suan Phueng District Ratchaburi.

รัชฎาภรณ์ ศรีบรรจง¹, คร.ณัฐวุฒิ อินตระกุล²

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เพื่อศึกษาปัจจัยทางประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี และเพื่อศึกษาปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจที่ส่งผลต่อการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ทำการรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม (Questionnaire) ใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 139 ราย วิเคราะห์ผลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) อธิบายผลการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test (Independent sample t-test) และสถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance : One-Way ANOVA)

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 84.2 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 โดยมีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจ 3-5 ปีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 มีลักษณะของธุรกิจเป็นห้างหุ้นส่วนจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 มีเงินทุนของกิจการ 1 – 5 ล้านบาทจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5 มีระยะเวลาในการทำธุรกิจ 7 - 9 ปีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 50,001 - 100,000 บาทจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 50.4 มีจำนวนห้องพัก 6-10 ห้องจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6 มีจำนวนเฉลี่ยลูกค้าเข้าพักต่อวัน 5-7 คนจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 และการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีเพศ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการการเงินและการธนาคาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง

²อาจารย์ประจำหลักสูตรโครงการพิเศษระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง

และปัจจัยการประกอบธุรกิจ ด้านลักษณะของธุรกิจที่แตกต่างกันส่งผลต่อการจัดการงบการเงินเพื่อ
บริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

คำสำคัญ: การจัดการงบการเงิน,ธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์

Abstract

A Study of Factors Affecting Financial Statement Management for Resort and Homestay Business Management of Entrepreneurs in Suan Phueng District Ratchaburi The purpose of this study was to study the management of financial statements for resort and homestay accommodation business of entrepreneurs in Suan Phueng District. Ratchaburi To study the demographic factors affecting financial statement management for resort and homestay accommodation business of entrepreneurs in Suan Phueng District. Ratchaburi and to study business factors affecting financial statement management for resort and homestay accommodation business of entrepreneurs in Suan Phueng District Ratchaburi collecting the information obtained from the questionnaire (Questionnaire) The sample group is resort and homestay operators in Suan Phueng District. The results were analyzed using descriptive statistic to describe the analysis results, i.e. frequency, percentage, mean, standard deviation. The hypothesis was tested by t-test (Independent sample t-test) and F-test by One-Way Analysis of Variance: One-Way ANOVA.

The results of the study found that the majority of the samples were 117 people, representing 84.2%, aged 41-50 years, 98 people, representing 70.5%, having a bachelor's degree, 72 people, representing 51.8%. Experience in business 3 -5 years of 55 people, representing 39.6%, having the nature of the business as a partnership of 73 people, representing 52.5%, having the capital of the business 1-5 million baht, 98 people, representing 70.5%, have Period of doing business 7 - 9 years of 55 people, representing 39.6%, having an average monthly income of 50,001 - 100,000 baht, 70 people, representing 50.4%, having rooms 6-10 rooms, of 62 people, representing 44.6%, with an average number of guests staying per day 5-7 people, amounting to 64 people, 46.0% and managing financial statements for resort and homestay business management of entrepreneurs in Suan Phueng District Ratchaburi Province as a whole is at a high level. The results of the hypothesis test found that entrepreneurs with gender and different levels of education Affects the management of financial statements for the management of resort and homestay accommodation businesses of entrepreneurs in Suan Phueng District Ratchaburi and business factors Different business characteristics affect the management of financial statements for the management of resort and homestay accommodation businesses of entrepreneurs in Suan Phueng District Ratchaburi

Keywords: Financial statement management, resort and homestay accommodation business

บทนำ

Home Stay ถือเป็นกิจกรรมท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวพักร่วมกับเจ้าของบ้านซึ่งใช้บ้านเป็นศูนย์กลาง โดยเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี วิถีชีวิตชุมชนเข้าด้วยกัน ทั้งนักท่องเที่ยวและเจ้าของบ้านมีวัตถุประสงค์ร่วมกันที่จะแลกเปลี่ยนประสบการณ์ได้เรียนรู้วิถีการดำเนินชีวิต เรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นไปพร้อมๆ กับการท่องเที่ยว พร้อมทั้งจัดที่พักและอาหาร และได้รับค่าตอบแทนในการเข้าพัก ตามความเหมาะสมและจัดให้มีกิจกรรมที่ให้นักท่องเที่ยวได้เยี่ยมชม หลากหลายขึ้นอยู่กับจุดเด่นของแต่ละสถานที่โดยคนในชุมชนมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวทำให้ชุมชนร่วมคิด ร่วมทำงานร่วมกัน สร้างความเข้มแข็งของคนในชุมชนเป็นหลัก ผลตอบแทนเป็นเรื่องราวหรือเป็นแคร์รายได้เสริมนั่นเอง การจัดการ โฮมสเตย์จึงเป็นส่วนหนึ่งของการบริการการท่องเที่ยวที่ช่วยพัฒนาการท่องเที่ยวและเกิดประโยชน์ต่อชุมชนโดยตรง โดยเฉพาะประโยชน์จากการได้ใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติในท้องถิ่น ประโยชน์จากรายได้เพราะประชาชนจะมีรายได้เสริมจากรายได้หลัก ด้านเกษตรกรรม จึงอาจกล่าวได้ว่าการจัดการโฮมสเตย์ทำให้เกิดประโยชน์ 3 สร้าง คือ ประการแรกสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมให้กับคนท้องถิ่น ประการที่สองสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยว และประการที่สามสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการธุรกิจโฮมสเตย์และผู้มีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น

อำเภอสวนผึ้ง เป็นอำเภอที่มีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวมากที่สุดของจังหวัดราชบุรี เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวและพักผ่อนตลอดทั้งปี เป็นอำเภอที่มีความสวยงามทางธรรมชาติและมีสถานที่ท่องเที่ยวจำนวนมาก ปัจจุบันอำเภอสวนผึ้งมีการเติบโตในธุรกิจท่องเที่ยวอย่างรวดเร็วมีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งรีสอร์ท ที่พักตากอากาศ ฟาร์ม ร้านอาหาร สถานที่ท่องเที่ยวที่ให้นักท่องเที่ยวเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมบนพื้นที่ของผู้ประกอบการ และแนวโน้มการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้งก็ยังมีอัตราเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ปัจจัยที่ส่งผลทำให้อำเภอสวนผึ้งเหมาะแก่การท่องเที่ยวเนื่องมาจากจังหวัดราชบุรี ตั้งอยู่บนพื้นที่ภาคกลางด้านทิศตะวันตก มีพื้นที่ 3,247 ล้านไร่ ชายแดนติดกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ มีเทือกเขาตะนาวศรีเป็นแนวพรมแดน เป็นจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากอยู่บนพื้นที่ที่มีแม่น้ำ 3 สายไหลผ่านคือ แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำแม่กลองและแม่น้ำเพชรบุรี เหมาะกับการเกษตรกรรม อีกทั้งยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากมาย ซึ่งจังหวัดราชบุรีได้วางเป้าหมายและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่จะพัฒนาสินค้าเกษตรที่ปลอดภัย เพื่อเพิ่มมูลค่าการผลิต มีการส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและเพิ่มมูลค่าผลผลิตเชิงสร้างสรรค์ พัฒนาสังคมและชุมชนให้มีความเข้มแข็ง อีกทั้งพัฒนาความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ให้เป็นเมืองที่มีสิ่งแวดล้อมน่าอยู่ มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยจังหวัด

ราชบุรีมีวิสัยทัศน์ที่ว่า “ผู้นำเกษตรปลอดภัย มุ่งให้เป็นเมืองน่าอยู่ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และ เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์” (กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดราชบุรี, 2560)

จากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่ผ่านมาเริ่มจากสถาบันการเงินก่อนจะลุกลามไปสู่ธุรกิจ เกือบทุกสาขาทั้งกิจการขนาดใหญ่และขนาดเล็กล้วนได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นด้วยกันทั้งสิ้นและหนึ่งในนั้น คือ ผู้ประกอบการธุรกิจ โฮมสเตย์ก็ได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจเช่นเดียวกัน โดยกลุ่มธุรกิจโฮมสเตย์ล้วนประสบปัญหาขาดสภาพคล่องจากภาวะ เศรษฐกิจตกต่ำทำให้อำนาจซื้อและการบริโภคของประชาชนลดน้อยลงเป็นผลให้กิจการ ต้องชะลอตัวหรือถึงขั้นปิดกิจการไปในที่สุด ซึ่งกลุ่มธุรกิจโฮมสเตย์เป็นธุรกิจขนาดเล็กมีการลงทุนในการดำเนินงานไม่สูง การดำเนินธุรกิจส่วนมากแล้ว จึงอยู่ในรูปของการดำเนินงานภายในครอบครัว โดยมีหัวหน้าครอบครัวทำหน้าที่เป็นผู้จัดการเอง และมีหน้าที่ในการตัดสินใจในการบริหารคน เงิน วัสดุดิบ และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ โดยผู้บริหารกิจการส่วนใหญ่ ยังขาดความรู้ และหลักการบริหารงานที่เป็นระบบ ดังเช่นธุรกิจขนาดใหญ่ จึงส่งผลให้เกิดปัญหาจากการดำเนินธุรกิจในหลาย ๆ ด้าน และโดยเฉพาะการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจ

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและ โฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เพื่อพัฒนาการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจให้สามารถนำไปใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและการวางแผนส่งเสริมความรู้ให้ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักแบบโฮมสเตย์เกี่ยวกับการจัดการงบการเงินต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการงบการเงินเพื่อบริหาร ธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและ โฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยทางประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี
3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจที่ส่งผลต่อการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการ ในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและ โฮมสเตย์ของผู้ประกอบการ ในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี
2. ปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกันส่งผลต่อการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยนี้ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งจะทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของวิจัยดังนี้

1. ด้านเนื้อหาศึกษาผู้วิจัยทำการกำหนดตัวแปรในการศึกษาไว้ด้วยกันดังนี้ คือ

1.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

- ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา

- ปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจ ได้แก่

1. ประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจ
2. ลักษณะของธุรกิจ
3. เงินทุนของกิจการ
4. ระยะเวลาในการทำธุรกิจ
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
6. จำนวนห้องพัก
7. จำนวนเฉลี่ยลูกค้าเข้าพักต่อวัน

1.2 ตัวแปรตาม คือ การจัดการงบประมาณเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบ รีสอร์ทและโฮมสเตย์ในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

2. ด้านประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 214 ราย (สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวสวนผึ้ง, 2563)

3. ด้านระยะเวลาในการดำเนินวิจัยระยะเวลาทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษา เริ่มตั้งแต่ เดือน ธันวาคม 2563 ถึง เดือนมีนาคม 2564

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับด้านปัจจัยประชากรศาสตร์

ประชากรศาสตร์ (Demography) เมื่อแยกพิจารณาตามรากศัพท์คำว่า Demo” หมายถึง People ที่แปลว่า “ประชากร” หรือ “ประชาชน” ส่วนคำว่า Graphy หมายถึง Writing Up หรือ Description แปลว่า “ลักษณะ” ดังคำว่า Demography จึงหมายถึงวิชาที่เกี่ยวกับประชากร

(Shiffman & Kanuk, 2007) ได้ให้ความหมายของลักษณะประชากรศาสตร์ว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น อายุ เพศ การศึกษา รายได้ อาชีพ เชื้อชาติและศาสนา ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค นักการตลาดนิยมใช้เป็นลักษณะพื้นฐานสำหรับการพิจารณาการแบ่งส่วนตลาด โดยนำมาเชื่อมโยงกับความชอบ ความต้องการ และอัตราการใช้จ่ายเงินของผู้บริโภค ประชากรศาสตร์ คือ ปัจจัยที่จะนำมาช่วยในการกำหนดตลาดเป้าหมาย โดยตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ที่นำมาศึกษาเพื่อใช้ในการวางเป้าหมายทางการตลาดที่สำคัญ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ ภูมิฐานะ เชื้อชาติ และศาสนา เป็นต้น (ฉัตรยาพร เสมอใจและมัทนียา สมมิ, 2550 หน้า 113-128)

แนวความคิดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ

ความสำคัญของธุรกิจ

มนุษย์ทุกคนมีความต้องการที่เหมือนกันอยู่ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ประเภทแรกเป็นความต้องการที่จำเป็นขั้นพื้นฐานต่อการดำรงชีวิต (Needs) ได้แก่ปัจจัย 4 คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค ส่วนความต้องการอีกประเภทหนึ่งนั้นเป็นสิ่งที่มนุษย์อยากมี (Wants) แต่ถ้าไม่มีสิ่งเหล่านี้ มนุษย์ก็ยังสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ ตัวอย่างเช่น รถยนต์ โทรทัศน์ เครื่องปรับอากาศ เป็นต้น ดังนั้นธุรกิจจึงมีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจของมนุษย์ เพราะธุรกิจเป็นแหล่งผลิตสินค้าและบริการ เพื่อสนองความต้องการของมนุษย์ทั้ง 2 ประเภทดังที่กล่าวมาแล้ว สินค้าคือสิ่งของที่มีตัวตน สามารถมองเห็นและจับต้องได้ เช่น รถยนต์ อาหาร เสื้อผ้า เป็นต้น ตัวอย่างของธุรกิจที่เป็นแหล่งผลิตสินค้า เช่น โรงงานผลิตรถยนต์ โรงงานผลิตเสื้อผ้า เป็นต้น สำหรับการให้บริการนั้น หมายถึง สิ่งที่ไม่มีความเห็นหรือจับต้องได้ แต่สามารถกำหนดราคาเพื่อซื้อขายกันได้ ตัวอย่างเช่น การให้บริการของสถานโรงแรม บริการเสริมสวย บริการซักรีด บริการขนส่ง บริการด้านการสื่อสารของสถานที่ให้บริการเฉพาะนั้น ๆ เป็นต้น (Shiffman & Kanuk, 2007)

วัตถุประสงค์ของธุรกิจ

การประกอบธุรกิจต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจประเภทใดก็ตาม สิ่งที่คุณประกอบการธุรกิจต้องการ คือ กำไร แต่นอกเหนือจากกำไรแล้ว ยังมีสิ่งอื่นอีกที่ธุรกิจจะต้องคำนึงถึงเช่น ความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ความรับผิดชอบต่อสังคมความรับผิดชอบต่อลูกจ้าง พนักงาน ฯลฯ

วัตถุประสงค์ของธุรกิจ (Business Goals) ที่สำคัญมีดังนี้

1. เพื่อความมั่นคงของกิจการ เมื่อธุรกิจเริ่มดำเนินการขึ้น เจ้าของธุรกิจก็มีความประสงค์จะผลิตสินค้า หรือบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภคต่อไปอย่างต่อเนื่องโดยไม่มีที่สิ้นสุด

2. เพื่อความเจริญเติบโตของธุรกิจ นอกจากความมั่นคงของกิจการแล้ว ธุรกิจยังต้องการที่จะเจริญเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ โดยการขยายกิจการให้ใหญ่ขึ้น มีสาขาเพิ่มขึ้น มีพนักงานเพิ่มขึ้นเพื่อให้เกิดความมั่นคงทั้งทางการเงินและฐานะทางสังคม

3. เพื่อผลประโยชน์หรือกำไร สิ่งที่มุ่งใจให้เจ้าของธุรกิจดำเนินธุรกิจต่อไป คือกำไร ถ้าธุรกิจไม่มีกำไรกิจการนั้นก็ไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ การที่ธุรกิจจะมีกำไรได้นั้นคือ ต้องจำหน่ายสินค้าหรือได้รับค่าบริการในราคาสูงกว่าค่าใช้จ่าย หรือต้นทุนที่ได้เสียไปในการผลิตสินค้าหรือบริการนั้น

4. เพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม การดำเนินธุรกิจจะต้องคำนึงถึงจารีตประเพณีศีลธรรมอันดีงามของสังคมด้วย ธุรกิจจะต้องไม่ดำเนินการที่ขัดต่อกฎหมายหรือขัดต่อประเพณี ศีลธรรมอันดีงามของสังคม ธุรกิจจะต้องคำนึงถึงผู้บริโภค คำนึงถึงสภาพแวดล้อมต้องช่วยพัฒนาชีวิตและความเป็นอยู่ของสังคมให้ดีขึ้น เช่น การไม่ปล่อยน้ำเสียลงในแม่น้ำ ลำคลอง การไม่ผลิตสินค้าที่มีสารพิษตกค้าง การไม่ตัดไม้ทำลายป่า การไม่ก่อให้เกิดมลพิษ ฯลฯ

จากวัตถุประสงค์ของธุรกิจดังกล่าว จัดว่าเป็นวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ของธุรกิจเอกชน แต่ยังมีการประกอบธุรกิจบางประเภทที่ไม่ได้หวังผลกำไร (Social Prestige) ได้แก่ กิจการประเภทสาธารณูปโภค (Public Utilities) ต่าง ๆ เช่น การดำเนินกิจการของการไฟฟ้า การประปา การสื่อสารแห่งประเทศไทย เป็นต้น กิจการดังกล่าวดำเนินการโดยรัฐบาล ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนกินดีอยู่ดี มีความสะดวกสบาย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการงบการเงิน

การจัดการงบการเงิน เป็นคำที่แสดงถึงการปฏิบัติงานทางการเงิน ภาพรวม ที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุน การวางแผน การควบคุม การสั่งการและการตัดสินใจ โดยใช้จ่ายเงินทุนนั้นอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมักจะมุ่งเน้นไปที่การบริหารจัดการเงินขององค์กรธุรกิจ ในความเป็นจริงงานการเงินมีความสัมพันธ์กับงานหลายฝ่ายภายในองค์กรธุรกิจ (นภาพร นิลาภรณ์กุล, 2558)

งานการเงินกับฝ่ายผลิต เพราะการผลิตต้องมีการใช้เงินทุนเพื่อการจัดซื้อ เครื่องจักร วัตถุดิบ อุปกรณ์การผลิต เป็นต้น

งานการเงินกับฝ่ายการตลาด เพราะเงินทุนส่วนหนึ่งของธุรกิจมาจากการขายซึ่งเป็นรายได้ของธุรกิจ ขณะเดียวกันมีเงินทุนบางส่วนที่ต้องนำไปใช้จัดการทางด้านการตลาด เช่น การขาย การโฆษณา เป็นต้น

งานการเงินกับฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ เพราะพนักงาน เจ้าหน้าที่ เป็นกลไกสำคัญในการดำเนินงานของ ทุกฝ่าย ดังนั้น เงินทุนของธุรกิจบางส่วนจะถูกนำไปใช้เป็นเงินเดือน ค่าจ้างแรงงาน ให้แก่เจ้าหน้าที่เหล่านั้น เพื่อผลการดำเนินธุรกิจที่ต่อเนื่อง

งานการจัดการงบการเงินยังต้องอาศัยข้อมูลการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ เพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในสินค้าตัวใหม่ หรือ อัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดเพื่อประกอบการตัดสินใจกู้ยืมเงิน เป็นต้น

การจัดการงบการเงินย่อมเกี่ยวข้องกับงานบัญชี เพราะข้อมูลที่น่ามาใช้ในการบริหารการเงินต้องเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ ซึ่งส่วนใหญ่จะมาจากงบการเงินของธุรกิจที่รับรองโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ซึ่งการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานบัญชีย่อมส่งผลกระทบต่อข้อมูลทางการเงินที่น่ามาใช้เสนอ

จากที่กล่าวมาข้างต้น การจัดการงบการเงินที่ดีต้องสามารถตอบสนองต่อความต้องการทุกฝ่ายในองค์กรและต้องบรรลุวัตถุประสงค์หลักของธุรกิจ

เป้าหมายการจัดการงบการเงินของธุรกิจ

เป้าหมายทางการเงินของธุรกิจจะต้องตอบสนองเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ดังนี้ (เพ็ญศรี แจ่มสุวรรณ และคณะ, 2560)

1. สามารถทำให้ธุรกิจจ่ายชำระหนี้ตามข้อผูกพันทางการเงินให้แก่ผู้ให้กู้ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย ตลอดจนจ่ายชำระหนี้ตามเงื่อนไขการให้เครดิตสินค้าหรือบริการ

2. สามารถทำให้นักลงทุนได้รับอัตราผลตอบแทนที่คุ้มค่า

3. สามารถทำให้ธุรกิจมีความเจริญเติบโตทางการเงินในอนาคตและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

วิธีการจัดการงบการเงินของธุรกิจ

1. วางแผนประเมิน “ความมั่งคั่งสุทธิ” ของผู้ประกอบการ ว่าทรัพย์สินที่มีสะท้อนความมั่งคั่งจริงหรือไม่

2. ตรวจสอบและควบคุมพฤติกรรมกรค่าใช้จ่าย โดยบันทึกค่าใช้จ่ายรายจ่ายประจำวัน และสรุปเมื่อสิ้นเดือน แล้วจัดทำปฏิทินสำหรับประเมินรายรับรายจ่ายในอนาคต ตั้งเป้าหมายให้ชัดเจน แบ่งตามระยะเวลา สอดคล้องกับความสามารถทางการเงิน เพราะเป้าหมายจะประยุกต์เป็นแผนการเงินต่อไป

3. ปฏิบัติตามแผน ตรวจสอบและปรับปรุงแผน โดยรักษาวินัยทางการเงินอย่างเคร่งครัด

ทั้งนี้ ในการจัดการงบการเงินของธุรกิจสามารถวิเคราะห์ฐานะการเงินโดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน โดยนาอรายการ ต่าง ๆ ในงบการเงินตั้งแต่ 2 รายการขึ้นไปมาเปรียบเทียบกับในรูปของอัตราส่วน ผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ฐานะการเงินของผู้ประกอบการ เพื่อให้ได้ข้อมูลมาตอบคำถามที่สำคัญ คือ มีสภาพคล่องเพียงพอหรือไม่ มีความสามารถในการบริหารสินทรัพย์และชำระหนี้สินหรือไม่

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจรีสอร์ทและโฮมสเตย์

โรงแรมตากอากาศหรือรีสอร์ท จะตั้งอยู่ในบริเวณที่มีแหล่งท่องเที่ยว หรือที่มีกิจกรรมดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ซึ่งจะอยู่ห่างหรือไกลจากชุมชนเมือง หรือมีทัศนียภาพธรรมชาติโดยรอบที่ดึงดูดใจ เป็นโรงแรมสำหรับผู้ที่ต้องการมาพักผ่อนหย่อนใจ โรงแรมจึงต้องเสนอสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ กิจกรรมเพื่อการกีฬาทั้งในร่มและกลางแจ้ง และรูปแบบสันทนาการที่หลากหลายเพื่อความบันเทิงและเพลิดเพลินเป็นสำคัญ ซึ่งจะสามารถดึงดูดผู้พักให้มาอยู่พักได้นานวันขึ้น และยังคงดึงดูดผู้อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงที่มีรายได้ในการจับจ่ายมากพอให้มาใช้บริการเช่น บริการเพื่อสุขภาพ (ห้องออกกำลังกาย สระว่ายน้ำ สนามกีฬา ฯลฯ) และบริการเพื่อความบันเทิง (ห้องนั่งเล่นฟังเพลง เล่น เกม ฯลฯ) (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548 : 93-95) โรงแรมตากอากาศเกิดขึ้นครั้งแรกจากการที่ผู้คนในอดีตนิยมเดินทางไปยังแหล่งที่พบบ่อน้ำพุร้อน

เพื่อการพักผ่อนและฟื้นฟูสภาพ ในยุคแรกนั้นรีสอร์ทหรือสถานพักตากอากาศจัดเป็นเขตเฉพาะของชนชั้นสูงและกลุ่มชนผู้มีฐานะ ต่อมาจึงเริ่มแพร่หลายมาเป็นที่นิยมของชนชั้นกลางในสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ด้วยเหตุผลที่กลุ่มชนชั้นกลางมีฐานะการเงิน และรายได้ดีขึ้นจากสภาพเศรษฐกิจที่ขยายตัว ประกอบกับ การกำหนดให้มีวันหยุดพักผ่อนประจำปีที่ได้รับการจ่ายจากนายจ้าง ทำให้ผู้คนสามารถวางแผนการเดินทางพักผ่อนท่องเที่ยว เป็นผลให้มีผู้เดินทางมากขึ้นทั่วโลก พัฒนาการของโรงแรมตากอากาศทั่วโลกในยุคก่อน จะปรากฏอยู่เฉพาะตามแหล่งท่องเที่ยวนอกเมือง แต่ในปัจจุบันมีกิจการที่พักหลายแห่งที่สร้างขึ้นในเมืองและเขตชานเมือง โดยได้รับการออกแบบตกแต่งจัดบริเวณให้มีบรรยากาศสงบร่มรื่นคล้ายเป็นสถานตากอากาศ

รีสอร์ท หมายถึง สถานที่ประกอบการเชิงการค้าที่นักธุรกิจตั้งขึ้นมีลักษณะเป็น โรงแรมประเภทหนึ่ง มีที่ตั้งอยู่ในแหล่งธรรมชาติ หรืออยู่ใกล้กับธรรมชาติมีบรรยากาศดี เพื่อบริการที่พักชั่วคราวสำหรับเดินทาง ในเรื่องของที่พักอาศัยอาหาร และบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพักอาศัยและเดินทาง หรืออาคารที่มีห้องนอนหลายห้อง ติดต่อเรียงรายกันในอาคารหลังหนึ่ง หรือหลายหลัง ซึ่งมีบริการต่างๆ เพื่อความสะดวกของผู้ที่มาพัก โดยมีค่าตอบแทน และคิดค่าบริการเป็นรายวันหรือไม่เกินหนึ่งเดือน(มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย : 2555)

โฮมสเตย์

กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2558) ได้อธิบายคำ "โฮมสเตย์" (Home Stay) ว่า หมายถึงที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท คือบ้านพักที่อยู่ในชุมชนชนบทที่มีประชาชนเป็นเจ้าของบ้าน และประชาชน หรือสมาชิกในครัวเรือนอาศัยอยู่ประจำ และบ้านนั้นเป็นสมาชิกของกลุ่ม/ชมรม หรือสหกรณ์ที่ร่วมจัดกันเป็นโฮมสเตย์ในชุมชน โดยนักท่องเที่ยวเข้าพักร่วมกับเจ้าของบ้านได้และสมาชิกในบ้านมีความยินดีและเต็มใจที่จะรับนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งถ่ายทอดประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นแก่นักท่องเที่ยว และพานักท่องเที่ยวเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวและทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เล่นน้ำตก ชี่จกรยาน นั่งเรือ เดินป่าศึกษาธรรมชาติ

โฮมสเตย์ถือเป็นกิจกรรมท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวพักร่วมกับเจ้าของบ้าน ใช้บ้านเป็นศูนย์กลาง โดยเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรม ชนบทธรรมชาติ ประเพณี วิถีชีวิตของชุมชนเข้าด้วยกัน ทั้งนักท่องเที่ยวและเจ้าของบ้านมีวัตถุประสงค์ ร่วมกันที่จะแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตด้วยความเต็มใจ พร้อมทั้งจัดที่พักและอาหาร นำเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง โดยได้รับค่าตอบแทนตามความเหมาะสม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การออกแบบการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non-Experimental Design) เป็นการวิจัยที่มีการศึกษาตามสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ โดยไม่มีการจัดกระทำ หรือควบคุมตัวแปรใดๆ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล

ภาคสนาม แบบวิจัยตัดขวาง (Cross Sectional Studies) คือเป็นการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำไปไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติ

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 214 ราย (สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวสวนผึ้ง, 2563) การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างได้จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น 139 คน

3. เครื่องมือใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามนั้นเป็นเครื่องมือหลักที่นำมาเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทางผู้วิจัยก็ได้มีการศึกษาหาความรู้ ค้นคว้าทบทวนวรรณกรรม แนวคิดและทฤษฎีต่างๆ เอกสารทางวิชาการ รวมไปถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้มานั้นไปกำหนดกรอบแนวความคิดของงานวิจัยที่ผู้วิจัยศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นตัวแปรที่เกี่ยวข้อง โดยตัวแปรที่ได้มานั้น จะช่วยพัฒนาการสร้างแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด โดยแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา โดยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-Ended Response Question)

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจ ได้แก่ ประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจ ลักษณะของธุรกิจ เงินทุนของกิจการ ระยะเวลาในการทำธุรกิจ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวนห้องพัก และจำนวนเฉลี่ยลูกค้าเข้าพักต่อวัน โดยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-Ended Response Question)

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี มีลักษณะคำถามเป็นแบบ Likert's Scale มี 5 ระดับ ใช้ระดับในการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามรูปแบบของ Likert's scale

4. การสร้างเครื่องมือใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้มีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้มีการนำแบบสอบถามมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สามารถสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. นิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปรตาม ทำขึ้นเพื่อทำให้ความหมายของตัวแปรต่างๆ
3. นำนิยามศัพท์เฉพาะที่ได้มาสร้างเป็นข้อคำถามที่มีความครอบคลุม และสัมพันธ์กับนิยามศัพท์ของตัวแปรทั้งหมด

4. จัดทำร่างแบบสอบถาม

5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่าแบบสอบถามมีการใช้ภาษาและลักษณะของข้อความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่จะดำเนินการวิจัย

5. การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความน่าเชื่อถือ ก่อนนำแบบสอบถามไปดำเนินการวิจัยใช้งานจริง โดยนำร่างแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจสอบคำถาม การใช้ภาษาในแบบสอบถาม เพื่อความครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา โดยใช้วิธีการวัดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตามตารางตรวจสอบคุณภาพความครอบคลุมด้านเนื้อหาการวิจัย รวมไปถึงใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยจะนำคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ก่อนนำไปใช้งานจริง

2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ได้ค่าแอลฟา ตามแบบวิธีของครอนบาค (Cronbach's) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.89

3. เมื่อผู้วิจัยนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข โดยขอคำปรึกษาและผ่านความคิดเห็นและความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง จนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ จึงนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างตามที่ได้กำหนดไว้ในงานวิจัย

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการที่พักแบริสอร์ทและโฮมสเตย์ในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องจากแหล่งต่าง ๆ เช่น วารสาร รายงานการวิจัย แหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้การคำนวณค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนมีดังนี้

1.1 ร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics)

2.1 สถิติที่ใช้คือการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร 2 ตัว (Independent Sample t-test) และจะใช้สถิติการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรมากกว่า 2 ตัว ด้วยการวิเคราะห์ด้วย ANOVA สำหรับการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรมากกว่า 2 ตัวขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 139 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 84.2 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8

2. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจ 3 - 5 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 มีลักษณะของธุรกิจเป็นห้างหุ้นส่วนจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 มีเงินทุนของกิจการ 1 – 5 ล้านบาทจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5 มีระยะเวลาในการทำธุรกิจ 7 - 9 ปีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 50,001 - 100,000 บาทจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 50.4 มีจำนวนห้องพัก 6-10 ห้องจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6 มีจำนวนเฉลี่ยลูกค้าเข้าพักต่อวัน 5-7 คนจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0

3. ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

การจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 และ S.D. = 0.684 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการงบการเงินมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.92 รองลงมาคือ ด้านการวางแผนงบการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ด้านการควบคุมงบการเงินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 และด้านการตั้งงบและการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ตามลำดับ

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี พบว่า ผู้ประกอบการที่มีเพศ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกันส่งผลต่อการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี พบว่า ปัจจัยการประกอบธุรกิจ ด้านลักษณะของธุรกิจที่แตกต่างกันส่งผลต่อการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการระบบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่פקแบบริสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี สามารถนำมาอภิปรายตามผลเชิงพรรณนาได้ดังต่อไปนี้

การจัดการระบบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่פקแบบริสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรักพงษ์ แซ่จเริญ (2557) ได้ศึกษาถึงปัจจัยและคุณสมบัติของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่าผู้ประกอบการให้ความสำคัญต่อความสามารถทางด้านการจัดการธุรกิจภาพรวมอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภาภรณ์ จงวุฒิเวสน์ และคณะ (2558) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยศึกษา 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่ (1) ปัจจัยด้านการบริหารธุรกิจ (2) ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่ม (3) ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน ผลการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการบริหารธุรกิจ อยู่ในระดับมาก

ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการระบบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่פקแบบริสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี พบว่าผู้ประกอบการที่มีเพศ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการระบบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่פקแบบริสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรายุ รุ่งนภา ต่ออุดม (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ใน อุตสาหกรรมเกษตรภาคการค้ำในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ปัจจัยด้านการบริหาร การจัดการ มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ SMEs มากที่สุด อันประกอบไปด้วยการวางแผนในการดำเนินงาน ความสามารถวางแผนทางการเงิน การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร นวัตกรรม และข้อมูลข่าวสารมาใช้ในการบริหารการจัดการ และปัจจัยบุคลากร เพราะบุคลากร เป็นตัวขับเคลื่อนในการดำเนินงานที่จะทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ และปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ และระดับการศึกษา ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงิน

ปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกันส่งผลต่อการจัดการระบบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่פקแบบริสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี พบว่า ปัจจัยการประกอบธุรกิจด้านลักษณะของธุรกิจที่แตกต่างกันส่งผลต่อการจัดการระบบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่פקแบบริสอร์ทและโฮมสเตย์ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรักพงษ์ แซ่จเริญ (2557) ได้ศึกษาถึงปัจจัยและคุณสมบัติของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่าผู้ประกอบการที่มีความสามารถทางด้าน (1) การจัดการ (2) ด้านการตลาด (3) การจัดการ ภายในองค์กร (4) การจัดการทรัพยากรบุคคล (5) การจัดการด้านการเงิน มีความสำคัญ ต่อการสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งให้กับธุรกิจ ทั้งนี้เพราะองค์กรธุรกิจในแต่ละขนาดต้อง อาศัยเทคนิคการบริหารและการจัดการที่แตกต่างกันไป ด้านปัจจัยภายนอก ได้แก่ ระบบลูกค้า ระบบการแข่งขัน ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเมืองและกฎหมาย และ

ระบบ เทคโนโลยี ภาพรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อความสำเร็จของธุรกิจ SMEs อยู่ในระดับมาก เหตุผลเพราะปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจ (Business Environment) นับได้ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการค้าดำเนินธุรกิจและความสำเร็จของ SMEs ส่วนปัจจัยประเภทของธุรกิจและขนาดของธุรกิจส่งผลต่อความสามารถทางด้านการจัดการของผู้ประกอบการ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ต้องจัดหางบการเงินของกิจการอย่างเป็นระบบโดยละเอียด จะได้นำมาวิเคราะห์ถึงจุดคุ้มทุนที่แท้จริงได้ว่ากิจการดังกล่าวเหมาะสมในการดำเนินธุรกิจต่อไปหรือไม่ เช่น ต้นทุนด้านวัตถุดิบ ด้านการผลิตหรือบริการ ด้านขนส่ง ด้านการตลาด ด้านบริหารจัดการต่าง ๆ เหล่านี้จำเป็นจะต้องนำมาวิเคราะห์ในการคำนวณต้นทุน
2. ในสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งธุรกิจรีสอร์ทและโฮมสเตย์ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ควรจัดทำแผนลด หรือ ปรับค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ในแต่ละด้านออก หรือ ให้น้อยลง และวิเคราะห์แผนการจัดการงบการเงินว่ามีผลดี ผลเสีย อย่างไรบ้าง เพื่อจะปรับปรุงให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกและละเอียดครอบคลุมมากขึ้น และนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงการวางแผนส่งเสริมความรู้ให้ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์เกี่ยวกับการจัดการงบการเงินต่อไป
2. การศึกษาคั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะผู้ประกอบการธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เท่านั้น ดังนั้นควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างในพื้นที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายเคียงกันเพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการเปรียบเทียบและพัฒนาการจัดการงบการเงินเพื่อบริหารธุรกิจที่พักแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์ให้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2559). สรุปลสถานการณ์การท่องเที่ยวภายในประเทศ ประจำปี 2559. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2561). สรุปลสถานการณ์การท่องเที่ยวภายในประเทศ ประจำปี 2561. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- ปรีชา แดงโรจน์. (2549). การบริหารจัดการและปฏิบัติงาน โรงแรม ศตวรรษที่ 21. นนทบุรี : เอส. อาร์. พรินต์ติ้ง.

พรชัย ชุนหจินดา.(2545). การบริหารการเงินระหว่างประเทศ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พัฒนาธุรกิจการค้า, กรม. (2552).การร่วมทุนและมูลค่าการร่วมทุน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

:<http://knowledgebase.dbd.go.th/dbd/Nationality/RankByShareholderNation.aspx> (วันที่ค้น 17
กุมภาพันธ์ 2552).

เพชร ชุมทรัพย์. (2549). หลักการลงทุน (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เพชร ชุมทรัพย์. (2552). หลักการบริหารการเงิน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มิ่งสรรพ์ ขาวสะอาด , นฤกุล เครือฟู และ อัครพงศ์ อันทอง. (2548). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการ
มูลค่าเพิ่มในประเทศของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย.,มปท.

วิษณุ บำงสมบูรณ์. (2548). การจัดการธุรกิจที่พักแรม. เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการธุรกิจในแหล่ง
ท่องเที่ยว หน่วยที่ 2. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ ,สมชาย หิรัญกิตติ และสมศักดิ์ วานิชยาภรณ์ .(2555). ทฤษฎีองค์การ.กรุงเทพฯ : ธรรม
สาร.

สันติ กิระนันท์. (2546). ความรู้พื้นฐานการเงิน :หลักการ เหตุผล แนวคิด และการวิเคราะห์ .กรุงเทพฯ :
เฟื่องฟ้าพรินติ้ง.

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). พันธกิจการท่องเที่ยวระหว่างปี
2555 – 2560. กรุงเทพฯ : มิเดียเพรส